

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 15Csp/44/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4317210908
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mariana Pondelová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2019:4317210908.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice, sudkyňou Mgr. Marianou Pondelovou, v právnej veci žalobcu: Československá obchodná banka, a.s., so sídlom Michalská 18, Bratislava, IČO: 36 854 140, zastúpený spoločnosťou: Malata, Pružinský, Hegeduš & Partners s.r.o., so sídlom Prievozská 4/B, Bratislava, IČO: 47 239 921, v mene ktorej koná advokát a konateľ: JUDr. Milan Malata, proti žalovanej: Z. K., J. XX.XX.XXXX, Y. G. S. X, X., o zaplatenie 1.855,81 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 1.397,77 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 1.397,77 eura od 26.04.2016 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšku žalobu zamietla.

III. Žalobcovi p r i z n á v a n á r o k na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 50,64 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobca podal na Okresný súd Levice (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) prostredníctvom právneho zástupcu dňa 09.06.2017 žalobu, ktorou sa domáha od žalovanej plnenia vyčísleného v sume 1.579,46 eura spolu s úrokom vo výške 276,35 eura, úrokom vo výške 19,50 % ročne zo sumy 1.397,77 eura od 01.05.2017 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 1.719,26 eura od 01.05.2017 do zaplatenia, ako aj si uplatnil nárok na náhradu trov konania. V žalobe uplatnený nárok odvodil zo zmluvy o úvere k ČSOB Kreditnej karte č. 004014126R, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli tiež Obchodné podmienky pre ČSOB Kreditnú kartu ako aj podmienky pre vydanie a používanie ČSOB kreditnej karty.

2. Uznesením č. k. 15Csp/44/2017-31 zo dňa 31.07.2017 súd vyzval žalovanú na vyjadrenie sa k žalobe. Vzhľadom na to, že uvedené uznesenie sa žalovanej nepodarilo doručiť, súdu sa vrátila zásielka späť s poznámkou poštového doručovateľa „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“, súd následne vykonal doručenie cestou OO PZ v Leviciach, ktorým bolo dňa 20.09.2017 súdu oznámené, že pokus o doručenie súdnej zásielky žalovanej bol negatívny (v spise na č. I. 39). Keďže pobyt žalovanej nebolo možné zistiť ani napriek vykonanému šetreniu, súd doručil žalobu spolu s prílohami a výzvou na vyjadrenie sa k žalobe žalovanej spôsobom podľa ustanovenia § 116 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov, Civilný sporový poriadok (ďalej „CSP“). Žaloba bola takýmto spôsobom doručená žalovanej dňa 18.10.2017 (v spise č. I. 45). Následne súd doručoval žalobu so všetkými vyššie uvedenými listinnými dokladmi na adresu trvalého pobytu žalovanej. Zásielka sa súdu vrátila nedoručená

dňa 06.11.2017 s poznámkou poštového doručovateľa „adresát neznámy“. Uvedeným dňom sa zásielka podľa § 111 ods. 3 CSP považuje za doručeníu. Žalovaná sa k žalobe žiadnym spôsobom nevyjadrila.

3. Súd v predmetnej veci nariadil pojednávanie, na ktoré sa žiadna zo strán sporu nedostavila, pričom právny zástupca ospravedlnil svoju neprítomnosť, ako aj neprítomnosť žalobcu a zároveň požiadal súd o vykonanie pojednávania v jeho neprítomnosti. Žalovaná svoju neprítomnosť na pojednávaní žiadnym spôsobom neospravedlnila.

4. Okresný súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s nasledovnými listinnými dokladmi: čl. 1 - 4 žaloba, čl. 6 - 7 oznámenie o poskytnutí úveru k ČSOB kreditnej karte, reg. číslo 004014126R zo dňa 23.12.2010, čl. 8 - 9 obchodné podmienky pre ČSOB kreditnú kartu, čl. 10 - 15 podmienky pre vydanie a používanie ČSOB, čl. 16 posledná výzva na úhradu pohľadávky z 10.02.2016, čl. 17 oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru zo dňa 27.04.2016, čl. 18 - 19 účet pre Z.S. K., čl. 20 úrokové sadzby platné od 01.05.2017, čl. 31 uznesenie - výzva na vyjadrenie sa k žalobe, čl. 34 - 36 zisťovanie pobytu žalovanej, čl. 39 vyjadrenie OO PZ X. k pobytu žalovanej, čl. 44 - 45 doručenie žaloby podľa § 116 ods. 2, čl. 51 - 57 zisťovanie pobytu žalovanej, čl. 60 odpoveď dcéry žalovanej na dotaz súdu, čl. 61 - 63 ospravedlnenie neúčasti a návrh rozhodnutia - totožný so žalobou.

5. Z uvedených listinných dokladov, obsahu žaloby, ako aj z obsahu celého spisového materiálu, okresný súd zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

Žalobca na základe žiadosti žalovanej o vydanie ČSOB Kreditnej karty vystavil dňa 23.12.2010 Oznámenie o poskytnutí úveru k ČSOB Kreditnej karte k žiadosti reg. č. XXXXXXXXXXR, ktorým došlo v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník k uzatvoreniu Zmluvy o úvere k ČSOB Kreditnej karte č. XXXXXXXXXXR (ďalej len „zmluva“). Žalobca uvádza, že neoddeliteľnou súčasťou boli tiež Obchodné podmienky pre ČSOB Kreditnú kartu ako aj podmienky pre vydanie a používanie ČSOB kreditnej karty. Predmetom zmluvy bol záväzok žalobcu poskytnúť za splnenia dohodnutých podmienok žalovanej peňažné prostriedky na čerpanie (úver) do výšky úverového limitu dohodnutého zmluvnými stranami na sumu 1.500,00 eur. Žalovaná bola oprávnená úver čerpať počnúc dňom 23.12.2010. Žalovaná sa zároveň zaviazala uhradiť žalobcovi dlžnú sumu, ktorú predstavuje zostatok čerpaného úveru, úroky a všetky príslušné poplatky (a ktorá sa zvyšuje o zostatok neuhradenej dlžnej sumy z predchádzajúceho obdobia) ku dňu uzávierky (čl. 3 Všeobecných obchodných podmienok) najneskôr v deň splatnosti, t. j. 15. deň v mesiaci, v ľubovoľnej výške, najmenej však vo výške minimálnej splátky. Výška minimálnej splátky bola v zmysle čl. 5 bod 5.1. Všeobecných obchodných podmienok dohodnutá vo výške 5 % z dlžnej sumy, avšak minimálne vo výške 16,60 eura. Žalobca bol oprávnený inkasovať príslušnú splátku z bežného účtu žalovanej a žalovaná bola povinná vytvárať ku dňu splatnosti dostatočné krytie peňažnými prostriedkami na svojom bežnom účte. Žalovaná bola v zmysle čl. 5 bod 5.1. Všeobecných obchodných podmienok povinná uhradiť povinnú splátku úveru po doručení výpisu. Žalovaná nedodržala platobnú disciplínu, na ktorú sa zaviazala, v dôsledku čoho žalobca určil predčasnú splatnosť úveru poskytnutého na základe zmluvy ku dňu 25.04.2016 a vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy. Žalobca si uplatnil nárok na úrok z omeškania vo výške 8,00 % ročne z dlžnej čiastky, ako aj uviedol, že má nárok úročiť nesplatenú istinu úveru po termíne splatnosti úrokovou sadzbou vo výške 19,50 % ročne popri úročení sadzbou úroku z omeškania vo výške 8,00 % ročne a ďalšie záväzky súvisiace so zmluvou (napr. kapitalizované úroky /okrem úrokov z omeškania/ poplatky) úročiť sadzbou úroku z omeškania vo výške 8,00 % ročne. Žalobca poskytol dohodnutý úver a v dôsledku nedodržania platobnej disciplíny zo strany žalovanej evidoval ku dňu 30.04.2017 voči žalovanej pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy spolu v sume 1.855,81 eura, ktorá predstavuje istinu v sume 1.397,77 eura, úrok v sume 45,14 eura vyčíslený ku dňu 25.04.2016, úrok v sume 276,35 eura vyčíslený v období od 26.04.2016 do 30.04.2017 a úrok z omeškania v sume 136,55 eura vyčíslený ku dňu 30.04.2017. Uvedenou žalobou si žalobca uplatnil nárok na plnenie tak, ako je vyčíslený v 1. odseku tohto rozsudku.

6. Podľa § 708 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „ObZ“), zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa. Na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

7. Podľa § 710 ObZ, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri

uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20091201.html>>).

8. Podľa § 497 ObZ, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

9. Podľa § 499 ObZ, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

10. Podľa § 502 ods. 1 ObZ, Od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

11. Podľa § 503 ods. 1 a 2 ObZ, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú. (2) Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

12. Podľa § 504 ObZ, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadala.

13. Podľa § 506 ObZ, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

14. Podľa § 261 ods. 3 písm. d) ObZ touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy: zo zmluvy o úvere (§ 497).

15. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3 a 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právnej vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

17. Podľa § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné

18. Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

19. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy

(ďalej „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

20. Podľa § 2 písm. e) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie: povoleným prečerpaním forma spotrebiteľského úveru, ktorý umožňuje spotrebiteľovi disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený u veriteľa.

21. Podľa § 517 ods. 1 a ods. 2 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

22. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

23. Súd mal z hľadiska skutkového stavu vykonaným dokazovaním za preukázané, že na základe žiadosti žalovanej o vydanie ČSOB Kreditnej karty vystavil žalobca dňa 23.12.2010 oznámenie o poskytnutí úveru k ČSOB Kreditnej karte k žiadosti reg. č. 004014126R, ktorým došlo v súlade s príslušnými ustanoveniami ObZ k uzatvoreniu Zmluvy o úvere k ČSOB Kreditnej karte č. XXXXXXXXXXXR. Predmetom zmluvy bol záväzok žalobcu poskytnúť za splnenia dohodnutých podmienok žalovanej peňažné prostriedky na čerpanie (úver) do výšky úverového limitu dohodnutého zmluvnými stranami na sumu 1.500,00 eur, ktorý bola žalovaná oprávnená čerpať počnúc dňom 23.12.2010. Z obsahu zmluvy vyplýva, že ku dňu otvorenia úverového účtu predstavovala výška úrokovej sadzby 18,90 % ročne a výška debetnej úrokovej sadzby 30,00 % ročne. Ročná percentuálna miera nákladov bola podľa zmluvy 20,94 % a predstavuje čiastku 1.649,23 eura pri predpoklade, že úver bude vyčerpaný okamžite a v plnej výške. Žalovaná sa zároveň zaviazala uhradiť žalobcovi dlžnú sumu, ktorá predstavuje zostatok čerpaného úveru a úroky ku dňu splatnosti (čl. 5.3. Všeobecných obchodných podmienok), ktorým je kalendárny deň v mesiaci uvedený v zmluve. Výška minimálnej splátky bola v zmysle čl. 5 bod 5.1. Všeobecných obchodných podmienok dohodnutá vo výške 5 % z dlžnej sumy, avšak minimálne vo výške 16,60 eura. Vzhľadom na to, že žalovaná nedodrжала platobnú disciplínu, žalobca určil predčasnú splatnosť úveru poskytnutého na základe zmluvy ku dňu 25.04.2016, čo mal oznámiť žalovanej prípisom zo dňa 27.04.2016, v ktorom ju zároveň vyzval aj na bezodkladné zaplatenie celého dlhu ku dňu 26.04.2016 vyčísleného v sume 1.446,89 eura vrátane príslušenstva. Žalovaná však aj napriek výzve dlžnú sumu neuhradila, z ktorého dôvodu žalobca pristúpil k uplatneniu si žalovanej pohľadávky cestou súdu.

24. Uzavretú zmluvu súd považoval za spotrebiteľskú zmluvu, a to v zmysle § 52 ods. 1 OZ, keďže žalobca ako dodávateľ pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a uzavrel predmetnú zmluvu so žalovanou, ktorá je fyzickou osobou - nepodnikateľom (čo vyplýva z označenia žalovanej v tejto zmluve identifikačnými znakmi typickými pre nepodnikateľa - menom, priezviskom, bydliskom, rodným číslom). Zmluva, ktorou si strany sporu dojednali čerpanie z kreditnej karty, bola uzavretá v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch, svojou povahou išlo o zmluvu o úvere podľa § 497 ObZ uzavretú v súlade s § 710 ObZ. Žalovaná poskytnuté povolené prečerpanie využívala, nedodrжала však podmienky pre splácanie úveru a dostala sa so splácaním do omeškania. Žalobca preto dňa 25.04.2016 určil splatnosť úveru a vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy. Žalovaná dlžnú sumu neuhradila. Z predložených listinných dokladov vyplýva, že dlžná suma istiny predstavuje práve 1.397,77 eura, ktorú žalovaná žiadnym spôsobom nenamietala. Súd preto považoval žalobcom uplatnenú istinu v sume 1.397,77 eura za dôvodnú, keďže žalobca dostatočným spôsobom preukázal, že žalovaná prostredníctvom povoleného prečerpania čerpala finančné prostriedky, tieto však v plnej výške nevrátila. V tejto časti, čo do istiny, súd preto žalobe vyhovel.

25.1. Žalobca si ďalej uplatnil aj nárok na zaplatenie riadnych úrokov, a to jednak v sume 45,14 eura vyčíslený ku dňu 25.04.2016 ako aj v sume 276,35 eura vyčísleného za obdobie od 26.04.2016 do 30.04.2017. Z uvedeného vyplýva, že žalobca si uplatnil nárok na úrok zo zmluvy aj za obdobie do

splatnosti, ako aj za obdobie po splatnosti. Pri takto kapitalizovaných úrokoch žalobca však neuviedol, v akej výške si uplatnil úrok z omeškania, neuviedol ani za aké obdobie (pri sume 45,14 eura, je uvedené len do 25.04.2016), ako ani nebolo uvedené z akej sumy je daný úrok žiadaný. V danom prípade žalobca neunesol dôkazné bremeno, keď jednoznačne neuviedol, v akej výške si uplatnil nárok na úrok, z akej sumy a za aké obdobie (pri úroku vyčíslenom v sume 45,14 eura). Takéto údaje nie je možné zistiť ani z listinných dokladov. Na čl. 19 je síce v časti „dlh úroky z úveru“ uvedená suma 45,14 eura, avšak bez vyššie uvedenej špecifikácie. Rovnako aj pri vyčíslenom úroku v sume 276,35 eura absentuje údaj z akej sumy a v akej výške bol takto vyčíslený úrok vypočítaný. Takto vyčíslený úrok sa dokonca nenachádza ani na danom listinnom doklade.

25.2. Čo sa týka nároku na úrok uplatnený vo výške 19,50 % ročne zo sumy 1.397,77 eura od 01.05.2017 do zaplatenia, aj pri takto uplatnenom nároku na úrok je súd toho názoru, že žalobca rovnako neunesol dôkazné bremeno, Pri tomto úroku je síce uvedené z akej sumy v akej výške a za aké obdobie, avšak zároveň je zrejmé, že úrok je uplatnený vo výške 19,50 % ročne od 01.05.2017, čo je vyšší úrok oproti zmluvne dojednanému úroku, ktorý bol dojednaný len vo výške 18,90 % ročne. Zo zmluvy síce vyplýva, že takto určená úroková sadzba je platná do doby, pokiaľ zmluvné strany nedohodnú inú sadzbu spôsobom podľa článku VIII. bodu 10 podmienok (č. I. 6). Z článku VIII bodu 10 podmienok vyplýva, že právo na zmenu výšky úrokovej sadzby má len banka, avšak každú zmenu podľa uvedeného článku má oznámiť klientovi písomne vo výpise, na výveske v pobočkách a na internetovej stránke Banky. Žalobca síce predložil do konania aj doklad preukazujúci, že od 01.05.2017 pre daný produkt bola úroková sadzba 19,50% (č. I. 20), avšak žalobca nedoložil žiaden doklad preukazujúci aj tú skutočnosť, že žalovaná bola o zmene - zvýšení úrokovej sadzby, aj informovaná spôsobom uvedeným v zmysle podmienok, na ktoré zmluva odkazuje. Navyše tieto podmienky neboli ani individuálne dojednané s tým, že žalobca nepredložil doklad preukazujúci spôsob, akým bola žalovaná s danými podmienkami oboznámená. Pokiaľ je žalobca zastúpený právnym zástupcom, nebolo povinnosťou súdu vyzývať žalobcu na doplnenie daných skutočností, ako ani iným spôsobom dohľadávať tieto doklady, s prihliadnutím na skutočnosť, že sa jedná o spotrebiteľský spor, kde je chránené postavenie spotrebiteľa a nie žalobcu, ktorý je v spotrebiteľskom spore silnejšou stranou.

25.3. V konaní je ďalej nesporné, že úverový vzťah spočíva v poskytnutí peňažných prostriedkov, z ktorých je dlžník až do ich vrátenia povinný platiť úroky, ktoré predstavujú odmenu za poskytnutie úveru. Účastníci úveru si pritom nemusia dohodnúť čas, na ktorý sa úver poskytuje. V takom prípade vzniká právo na úroky až do vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov. Pokiaľ si však účastníci úveru dohodnú úverové obdobie a dlžník poskytnuté peňažné prostriedky do dohodnutej doby nevráti, prichádzajú do úvahy za obdobie po splatnosti úroky z omeškania. Ide pritom o odlišný inštitút oproti úrokom z úveru, keďže úroky z omeškania majú sankčnú povahu. Súd má za to, že dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov je dlžník povinný platiť len do splatnosti dlhu. Od splatnosti je dlžník v omeškani a musí platiť úroky z omeškania. V prípade, že by za rovnaké obdobie mal dlžník platiť aj zmluvné úroky z úveru aj úroky z omeškania, dochádzalo by na ťarchu spotrebiteľa k dvojnásobnému zaťaženiu a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj z úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. V danej veci žalobca dňa 25.04.2016 určil splatnosť úveru. Povinnosť žalovanej zaplatiť žalobcovi „celú pohľadávku“ teda vznikla deň nasledujúci po dni, kedy sa vyhlásenie predčasnej splatnosti zo strany žalobcu dostalo do dispozície žalovanej. Nakoľko zmluva zaniká práve týmto okamihom a práve týmto okamihom nastupuje nová povinnosť žalovanej, k tomuto okamihu sa zastavuje (zmluvne dohodnutá) povinnosť žalovanej platiť (riadne, zmluvne dohodnuté) úroky a žalovaná je povinná vrátiť žalobcovi popri nesplatennej istine len tie (riadne, v zaniknutej zmluve dohodnuté) úroky, ktoré boli splatné k predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V prípade, že žalovaná túto svoju novú peňažnú povinnosť (vrátiť žalobcovi nesplatenú istinu a splatné úroky, výška ktorej bola ku dňu účinnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti zafixovaná) nesplnila riadne a včas, dostala sa do omeškania s plnením svojej novej peňažnej povinnosti voči žalobcovi (§ 517 ods. 1 OZ - „Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškani.“). Občiansky zákonník pre tento prípad omeškania žalovanej stanovuje v § 517 ods. 2 špecifické právo žalobcu, a to právo požadovať popri plnení (nezaplatená istina a úroky splatné ku dňu predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru) úroky z omeškania. Vzhľadom na ustanovenie §517 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa záväzok žalovanej vrátiť žalobcovi nesplatenú istinu a splatné úroky zmenil, a popri povinnosti vrátiť tieto peňažné prostriedky jej vznikla povinnosť platiť úroky z omeškania, avšak nie už riadne úroky. Ak si žalobca uplatnil nárok na úrok aj po zosplatení úveru, vyššie uvedený právny názor je ďalším dôvodom, pre ktorý súd zamietol takto uplatnený nárok na úrok po zosplatení úveru. Pri úroku vyčíslenom v sume 276,35 eura súd

zamietol žalobu jednak pre neunesenie dôkazného bremena, ako je to uvedené v odseku 25.1. a jednak aj z dôvodu, že žalobca na takýto úrok už nemá právny nárok. Z tohto dôvodu nebol priznaný ani nárok na úrok vo výške 18,90 % (teda úrok v zmysle zmluvných podmienok, keďže žalobca nepreukázal opodstatnenosť nároku na úrok vo výške 19,50 %) zo sumy 1.397,77 eura od 01.05.2017 do zaplataenia, pretože aj v tomto prípade sa jedná o úrok po zosplatnení na ktorý rovnako žalobca nemá nárok.

26. Obdobný názor vyslovil aj Krajský súd v Nitre v uznesení č. k. 25Co/84/2017 - 157 zo dňa 28.02.2018, kde uviedol, že predčasnosť splatnenia úveru predstavuje vo svojej podstate jednostranný sankčný právny inštitút, ktorý umožňuje veriteľovi zmenou záväzku požadovať jednorazové a okamžité vrátenie celej požičanej istiny. Úrok z úveru predstavuje kapitalizovanú odplatu za celé obdobie postupného splácania úveru v splátkach. Pri predčasnom a mimoriadnom splatnení úveru vzniká veriteľovi nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu splatnenia úveru. Splatením úveru na jednej strane nastáva stav, keď veriteľ má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, na druhej strane už spotrebiteľ nemá právny titul držať peňažné prostriedky poskytnuté veriteľom v svojej dispozícii, preto niet dôvodu na to, aby veriteľ požadoval od neho úroky, ktoré by mu patrili, ak by spotrebiteľ mal právo držby finančných prostriedkov. V opačnom prípade by nastal nespravodlivý a ústavne nekonformný stav pre spotrebiteľa, ktorý by bol vystavený sankciám vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej mal nárok na úroky zo zmluvy. Za tejto situácie by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by mal nárok na dohodnuté úroky ako keby k zmene záväzku nedošlo. Spotrebiteľ by tak nemal žiadne garantované práva, ktoré by mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Navyše by došlo k hrubej nadvláde veriteľa, ak by bol tento nečinný pri vymáhaní svojej pohľadávky a odplatné úroky by si nárokoval aj pri svojej potencionálnej nečinnosti. Takéto správanie veriteľa nemôže byť podporované a používať právnu ochranu. Keďže v danej veci niet pochyb o tom, že medzi stranami sporu bola uzavretá spotrebiteľská zmluva, po poskytnutí náležitej ochrany žalovanému, ako spotrebiteľovi, odvolací súd vyslovuje záväzný právny názor, že po splatnení úveru žalobcovi neprináležia úroky dohodnuté za poskytnutý úver.

27. Súd pri zastaní tohto názoru vychádzal aj z uznesenia IV. ÚS 476/2012 z 18. 09. 2012, v zmysle ktorého Ústavný súd SR odobril názor odvolacieho a prvostupňového súdu, podľa ktorého veriteľovi patria úroky len do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania /§ R 59/1998, 4Obo143/1998/. Veriteľ má právo na zaplataenie zmluvných úrokov len do vyhlásenia predčasnej splatnosti s tým, že následne už právo na dohodnutý úrok z úveru nevzniká, iba právo na úrok z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažovaniu v podobe úrokov z úveru, ako i úrokov z omeškania, čo spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi stranami. Ústavný súd SR v citovanom ustanovení nekonštatuje, že by namietané rozhodnutie bolo možné považovať za svojvoľné, alebo zjavne neodôvodnené, resp. že by popieralo zmysel práva na súdnu ochranu.

28. Pre dôvody uvedené v predchádzajúcich odsekoch, súd preto nárok na úrok zo zmluvy zamietol v celom rozsahu

29. Keďže žalovaná sa s úhradou dlžnej sumy dostala do omeškania, súd jej uložil aj povinnosť zaplatať žalobcovi úroky z omeškania po zosplatnení. Žalobca si nárok na úrok z omeškania uplatnil jednak jeho vyčíslením ku dňu 30.04.2017 v sume 136,55 eura a následne si úrok z omeškania uplatnil vo výške 8,00 % ročne ale až zo sumy 1.719,26 eura od 01. 05.2017. Uvedená suma je tvorená súčtom istiny 1.397,77 eura ako aj kapitalizovaným úrokom do zosplatnenia vyčísleným v sume 45,14 eura a po zosplatnení vyčísleným v sume 276,35 eura. Nárok na úrok z omeškania však súd priznal žalobcovi len zo sumy istiny, teda zo sumy 1.397,77 eura a to odo dňa omeškania, t. j. odo dňa nasledujúceho po zosplatnení až do zaplataenia, ku ktorému dňu bola základná sadzba ECB vo výške 0,00 zvýšená o 8 percentuálnych bodov, pretože zmluvný vzťah vznikol pred 01.02.2013. Pre prehľadnosť súd nepriznal nárok na úrok na úrok z omeškania tak, ako si ho vyčísil žalobca, teda vyčíslený ku dňu 30.04.2017 v sume 136,55 eura, pretože je zrejmé, že žalobca si uvedený úrok uplatnil a vyčísil z vyššej sumy, než z ktorej mu vznikol nárok na úrok z omeškania. Pokiaľ súd žalobu v časti nároku na úrok zamietol, nebolo možné v týchto častiach priznať nárok na úrok z omeškania. Nárok na úrok z omeškania potom nebol priznaný zo sumy 45,14 eura a zo sumy 276,35 eura.

30. Podľa § 232 ods. 3 CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

31. V súlade s uvedeným ustanovením súd určil lehotu na plnenie práve 3 dni od právoplatnosti tohto rozsudku.

32. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

33. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

34. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

35. Keďže týmto rozhodnutím sa konanie končí, súd rozhodol zároveň aj o náhrade trov konania podľa § 262 ods. 1 CSP. Žalobca sa pôvodne domáhal plnenia v sume 1.855,81 eura s príslušenstvom (istina v sume 1.397,77 eura + 45,14 eura + 276,35 eura + 136,55 eura). Žalobca bol úspešný v rozsahu priznaného plnenia, t. j. v sume 1.397,77 eura s príslušenstvom. Úspech žalobcu teda predstavuje 77,76 % (1855,81 eura : 100 = 18,5581; 1397,77 eura : 18,5581 =75,32 %). Úspech žalovanej je v rozsahu 24,68 %. (100 % - 75,32 %). Pomer úspechu je potom v prospech žalobcu v rozsahu 50,64 % (75,32 % - 24,68 %) . Súd preto priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu zodpovedajúcom jeho úspechu v tomto konaní. O výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný (žalovaný) dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený (žalobca) môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v platnom znení - Exekučný poriadok).

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).